

El vol de 'La Gavina'

Vaig veure per primera i única vegada el mestre Frederic Sirés a Calella de Palafrugell, en la quarta edició de la cantada d'havaneres que es repetirà un any més dissabte vinent. Amb els cabells blancs i l'esquena corbada, va pujar a l'escenari i es va posar a dirigir el grup Els nois de Port Bo. Discret fins a l'extrem, el músic alçava les mans com si emparés els cantors amb un rítmic batec d'ales, mentre la gent s'agafava del braç per imitar, al so d'aquella melodia, la cadència de les onades del mar. La cançó que el mestre dirigia era, naturalment, La gavina.

La peça del mestre Sirés es titulava, llavors, La gaviota. Era l'any 1970. Però ara, gràcies a la donació feta per Santi Massaguer, l'Arxiu Municipal de Palafrugell conserva la lletra en català de l'havanera, escrita a mà pel seu autor, és a dir, el text tal com el coneixem. Frederic Sirés (Begur, 1898-Palafrugell, 1973) havia viscut a Cuba, a començament dels anys vint, per compte d'una empresa surera, i hi havia conegut una noia, l'Ofèlia, de la qual es va enamorar; ella li va inspirar l'obra que es cantava en privat a les tavernes de Calella. Va compondre dotzenes de peces reeixides, però va viure sempre del petit sou de comptable i de les classes de solfeig que impartia a casa seva. Va ser també pianista de cinema, organista de la parròquia, director d'orquestra i de grups corals, pare espiritual de la cantada de Calella. Amb una paciència sense límits, va fixar en partitures les múltiples melodies d'havaneres que només es conservaven en la memòria i la veu de vells cantaires, a punt de perdre's irremissiblement. Mai no va donar importància a la seva obra ni la va enregistrar a la Societat d'Autors. Durant molts anys, quan Marina Rosell la va incorporar al seu repertori, molta gent va creure que era seva o una cançó popular anònima; el nom de l'autor va ser misteriosament silenciats fins a la cantada de l'any 2007. Sirés va morir sense saber que esdevindria una obra perdurable: la seva "dolça melangia" ha suscitat milers d'emocions personals i centenars de vibracions col·lectives i encara avui la immortal gavina vola amb una elegància infinita pel cel de la popularitat.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 02-07-2012 Pàgina 64

-El Punt Avui. Edició Nacional 02-07-2012 Pàgina 56

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/555494-el-vol-de-la-gavina.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=m&utm_source=rss&utm_medium=m&utm_campaign=rss